

## JĀNIS KOKARS

(1914–1967)



Jānis Kokars dzimis Barkavas draudzē, Kārkliņu mājās. Kristīja Barkavas draudzes prāvests A. Tomkuns. Jāņa tēvs Ādams un māte Ģertrūde, būdami ticīgi cilvēki, tādus audzināja arī savus bērnus. Pirmo izglītību zēns ieguva Barkavas pamatskolā. Svina-mās dienās zēns piekalpoja dievkalpojumos Barkavas baznīcā kanoniķim M. Dukaļskim.

1933. gadā J. Kokars iestājās Varakļānu Valsts ģimnāzijā, kur mācījās 5 gadus. Pēc ģimnāzijas beigšanas viņš nelaimīgā kārtā saņēma II šķiras diplomu, kas nedeva tiesības iestāties universitātē.

1938. gadā arī katoļiem pie universitātes bija Teoloģijas fakultāte. Par pedagogu kļūdu J. Kokars sūdzējās Izglītības ministrijā. Ģimnāzijas direktors J. Bērtulis saņēma pavēli sasaukt ārkārtēju skolotāju sēdi un izsniegt J. Kokaram diplomu par ģimnāzijas beigšanu ar tiesībām iestāties augstskolā.

1938. gadā J. Kokaru uzņēma Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātē. Pēc fakultātes slēgšanas 1940. gadā viņš zināšanu apguvi turpināja privāti pie kanoniķa M. Dukaļska. Pēc tam mācījās Aglonas Garīgajā seminārā un to beidza 1943. gada 4. jūlijā. Biskaps B. Sloskāns viņu iesvētīja par priesteri. Pirmo Svēto Misi J. Kokars celebrēja Barkavas baznīcā tā paša gada 25. jūlijā. Primīcijas dienai piemērotu uzrunu teica prof. H. Trops. Dievkalpojumā piedalījās Barkavas prāvesta J. Grauds, Stirnienes prāvests

P. Stričko, Madonas prāvests L. Krumpāns, jauniesvētītie priesteri J. Svilāns un R. Mutulis. Asistēja semināra audzēkņi P. Vucins, J. Mičulis, S. Mozga, J. Broks un A. Ciršs.

Pirmā J. Kokara darba vieta bija Līvānos pie prelāta S. Vaikuļa, kas tolaik bija metropolita ģenerālvikārs.

Kad 1944. gadā frontes linija atdalīja Latgali no Rīgas, S. Vaikulis kārtoja Baznīcas jautājumus metropolita vietā. Šajā darbā viņam daudz palīdzēja J. Kokars.

1945. gadā J. Kokaru iecēla par Madonas prāvestu, pēc tam viņš kalpoja Ciskādos. Te priesteri apcietināja un notiesāja uz 6 gadiem.

1956.–1957. gadā viņš bija Kapūnes prāvests. Šeit viņš saremontēja un izkrāsoja baznīcu. Jau 1957. gadā viņu pārcēla uz Asūnes draudzi, kur J. Kokars nodzīvoja līdz nāvei. Savus priesteru pienākumus pildīja līdz pēdējai svētdienai, kad saslima un pēc dažām dienām nomira. Jau bērnībā J. Kokars slimoja ar kājām, kas vājināja sirdi. Viņš maz vērības piegriezta savai veselībai.

Prāvests nomira 1967. gada 23. oktobrī un 28. oktobrī apbedīts Asūnes kapos. Bērēs piedalījās daudz ticīgo un priesteru. Sēru dievkalpojumu vadīja kūrijas kanclers F. Lazdāns, viņš arī kapos teica atvadvārdus.

Uz priesteru Jāņa Kokara kapa ir liels akmens pieminēklis piramīdas veidā.

Avots:

Svilāns, Jānis. Latvijas Romas katoļu priesteri / Jānis Svilāns, Alberts Budže. - Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2008. – 1.sēj.- 131.- 132. lpp.